

นิทานสุภาษิตจีน (140) 成语故事 (一百四十)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 割席断交/割席断交 Gē xí duàn jiāo (เกอ สี ตวัน เจียว) โดย คำว่า 割 gē (เกอ) แปลว่า ฉีก ตัด 席 xí (สี) แปลว่า เสื่อ 断/断 duàn (ตวัน) แปลว่า ขาด 交 jiāo (เจียว) แปลว่า คบหา เมื่อนำมารวมกันแปลตรงๆ ก็จะหมายถึงฉีกเสื่อตัดสัมพันธ์ ความหมายแฝงหมายถึง ความสัมพันธ์ของคนหรือประเทศชาติที่แต่เดิมที่เป็นเพื่อนกัน แต่ต่อมาเนื่องจากมีอุดมการณ์ต่างกัน หรือมีความบาดหมางกัน แล้วจึงตัดความสัมพันธ์ต่อกัน รายละเอียดดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนในยุคสมัยปลายราชวงศ์ฮั่น 汉末/汉末 Hàn Mò (ฮั่น มั่ว) มีคนชื่อกวันหนิง 管宁/管宁 Guǎn Níng เป็นยอดคนแห่งยุคคนหนึ่ง แต่กว่าจะมีชื่อเสียงได้ ก็มีเรื่องเล่าขานเด็กของเขาไม่น้อย โดยเรื่องหนึ่งที่เป็นที่เลื่องลือมาก ก็คือ เรื่องเสื่อตัดสัมพันธ์ เมื่อ กวันหนิงยังเป็นวัยรุ่น ที่กำลังร่ำเรียนวิชาการอยู่นั้น มีเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อฮวาซิน 华歆/华歆 Huá Xīn ทั้งสองเติบโตมาด้วยกัน และร่ำเรียนอยู่ในสำนักเดียวกัน

(ที่มาภาพ : <https://baijiahao.baidu.com>)

ทั้งสองจะทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ ไม่ว่าจะกิน นอน เล่น ก็จะทำด้วยกันเสมอ แม้ยามนั่งอ่านหนังสือ ก็จะมีหนังสือเล่มเดียวกัน แต่ก็มีเหตุให้ทั้งคู่ต้องแยกทางกันเดิน เพราะมีเรื่องเกิดขึ้นอยู่สองเรื่อง เรื่องหนึ่งนั่นคือ ครั้งหนึ่ง ทั้งสองได้ตั้งใจช่วยกันฉีกหญ้าที่สวนอย่างเต็มที่ ระหว่างนั้น กวันหนิงขุดเจอทองคำแท่งหนึ่ง เขาก็คว้ามันขึ้นมาดูแล้วพูดว่า อ้อ เป็นทองทำแห่งนี้เอง ทำเอาจบของเขายืนไปนิดหนึ่ง ว่าแล้วเขาก็ทิ้งทองคำแท่งนั้นไป ฮวาซินเห็นก็รีบวิ่งไปเก็บทองแท่งนั้นมาดูอย่างปิติ แต่ก็ถูกกวันหนิงว่า อันลากที่ได้มาโดยไม่ใช้หยาตหรือและความสามารถของตนนั้น ไม่ควรเก็บเอาไว้ ถ้าทำเช่นนั้นแล้วจะเป็นผู้รู้ที่มีจิตวิญญาณแห่งคุณธรรมได้เช่นไรกัน ฮวาซินจำใจทิ้งทองแท่งนั้นไปด้วยความเสียดาย จากนั้นก็ฉีกหญ้าต่อ แต่ใจของฮวาซินไม่ได้อยู่ที่การฉีกหญ้าอีกต่อไป ทำให้เขาฉีกหญ้าได้ช้าลง และใจก็ไม่อยู่กับเนื้อกับตัว กวันหนิงสังเกตเห็น ก็ได้แต่ส่ายหน้า ต่อมาในภายหลัง มีครั้งหนึ่งระหว่างที่ทั้งคู่กำลังจดจ่ออ่านตำราอยู่นั้น ที่ถนนก็มีเสียงอึกทักครึกโครมดังมา ทำให้ทั้งคู่รีบวิ่งไปดูที่หน้าต่าง ก็เห็นว่าเป็นริ้วขบวนของ

ทั้งสองจะทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ ไม่ว่าจะกิน นอน เล่น ก็จะทำด้วยกันเสมอ แม้ยามนั่งอ่านหนังสือ ก็จะมีหนังสือเล่มเดียวกัน แต่ก็มีเหตุให้ทั้งคู่ต้องแยกทางกันเดิน เพราะมีเรื่องเกิดขึ้นอยู่สองเรื่อง เรื่องหนึ่งนั่นคือ ครั้งหนึ่ง ทั้งสองได้ตั้งใจช่วยกันฉีกหญ้าที่สวนอย่างเต็มที่ ระหว่างนั้น กวันหนิงขุดเจอทองคำแท่งหนึ่ง เขาก็คว้ามันขึ้นมาดูแล้วพูดว่า อ้อ เป็นทอง

ขุนนางผู้ใหญ่ที่เดินทางผ่านมา รั้วขบวนใหญ่โต ผู้คนในขบวนแต่งกายสะอาด เป็นระเบียบ มีฮ่องเต้ มีแต่รเภา เมื่อวันหนึ่งเห็นแล้ว ก็บ่นว่าแค่ขบวนขุนนางเดินผ่านเอง ไม่เห็นจะมาสนใจตรงไหน แล้วกลับไปอ่านตำราตามเดิม แต่ฮวาซิงกลับวิ่งออกจากห้องเรียน ไปดูรั้วขบวนนั้นอย่างตื่นเต้น เมื่อฮวาซิงกลับมา กวันหนึ่งจึงพูดกับเพื่อนว่า ข้าคิดว่า เมื่อเราสองคนต่างอุดมการณ์กัน ไม่อาจที่จะเดินไปด้วยกันได้แล้ว ก็ควรตัดความสัมพันธ์กันเสียตอนนี้เลย ว่าแล้วก็คว้าเอามีดเดือนเสื่อที่ทั้งคู่ใช้นั่งอ่านตำราด้วยกันผืนนั้นขาดออกเป็นสองส่วน ตั้งแต่นั้นมา เขาทั้งสองก็ต่างคนต่างเดินตามวิถีทางของใครของมัน

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：朋友间的情谊一刀两断，中止交往。

成語比喻：朋友間的情誼壹刀兩斷，中止交行。

Chéngyǔ bǐyù: Péngyǒu jiān de qíngyì yīdāoliǎngduàn, zhōngzhǐ jiāowǎng.

เฉิงยฺหวี่ บี้ยฺวี่: เฟิงโหย่ว เจียน เตอะ ฉิงอี อี้เตาเหลียงตวัน, จงจื่อ เจียวหว่าง

สุภาษิตเปรียบว่า ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนได้ขาดสะบั้นลง สิ้นสุดการคบหากัน

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

我的一个朋友，他的品德极坏，所以我已经和他割席断交了。

我的一個朋友，他的品德極壞，所以我已經和他割席斷交了。

Wǒ de yīgè péngyǒu, tā de pǐndé jí huài, suǒyǐ wǒ yǐjīng hé tā gē xí duàn jiāo le.

หวัว เตอะ อี้เก้อ เฟิงโหย่ว, ทา เตอะ ผินเต้อ จี ไฮ่ว, ลัวอี้ หัว อี้จิง เทอ ทา เกอ สี ตวัน เจียว เลอะ

เพื่อนคนหนึ่งของฉัน บกพร่องด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างมาก ดังนั้นฉันจึงตัดความสัมพันธ์กับเขาเสียสิ้น

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง